

غلظت مس، روی و سلنیوم در سرم و سیتوزول بافت تومور بیماران مبتلاء به سرطان پستان

نصرت اله ضرغامی^{۱*}، جهانبخش اسدی^۲، قربان محمد زاده^۳، یعقوب اسدی^۴

^۱مرکز تحقیقات کاربردی داروئی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ^۲مرکز تحقیقات بیوشیمی و اختلالات متابولیک دانشگاه علوم پزشکی گلستان، ^۳مرکز

تحقیقات علوم تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ^۴دانشکده شیمی، دانشگاه علم و صنعت تهران

تاریخ دریافت: ۸۶/۱/۸، تاریخ پذیرش: ۸۷/۲/۱۵

Levels of Copper, Zinc and Selenium in Serum and Tumor Cytosol Extracts in Breast Cancer Patient

Zarghami N.¹, Asadi J.², Mohammadzadeh G.³, Asadi Y.⁴

^{1,3} Drug Applied and nutritional Science Research Center, Tabriz University of Medical Sciences, ³Biochemistry and Metabolic

Disorders Research Center, Gholeshan University of Medical Sciences, ⁴Faculty of chemistry Elm-O-Sanat University

Received: 2008/1/28, Accepted: 2008/5/4

Objectives: Breast cancer is the most common cancer in women. The aim of this study was to compare the concentration of Zinc, Selenium and Copper in serum and tumor cytosol extracts of breast cancer patients and controls. **Methods:** This cross sectional study was composed of 50 women diagnosed with breast cancer and 50 control individuals. Tissue samples were obtained from 32 women diagnosed with breast cancer and 24 normal individuals. Serum and cytosol extract levels of Zn, Cu and selenium were measured by using atomic absorption spectrophotometry with Graphite furnace. **Results:** The Mean serum levels of Zn, Cu and Se in breast cancer patients were 0.969 ± 0.19 , 1.47 ± 0.48 mg/L and 60.04 ± 23.38 mg/L, respectively. The mean serum levels of Zn, Cu and Se in normal individual were 1.07 ± 0.35 , 1.09 ± 0.20 mg/L and 92.42 ± 18.70 μ g/L, respectively. There was not significant difference in the mean of Zn between two groups but there was a significant difference in the mean of Cu between two groups. ($P < 0.002$). The ratio of Cu/Zn in breast cancer patient and controls were 1.52 and 1.12, respectively. This difference was statistically significant ($P < 0.001$). There was a significant difference in serum levels of Se between patients (92.42 ± 18.7 μ g/L) and controls (60.30 ± 23.38 μ g/L) ($P < 0.001$). The Mean cytosol levels of Zn in breast cancer patients and controls were 66.75 ± 72.5 and 28.29 ± 3.84 μ g/g, respectively and this difference was significant ($P < 0.006$). There was a significant difference in cytosol levels of Cu between patients (28.29 ± 3.8 μ g/gr) and controls (21.02 ± 6.08) ($P < 0.002$). The ratio of Cu/Zn in patients and controls were 0.42 and 0.79, respectively. This difference was statistically significant ($P < 0.000$). In addition, there was a significant difference in cytosol levels of Se between patient (1.01 ± 0.42 μ g/gr) and control subjects (0.51 ± 0.22 μ g/gr) ($P < 0.01$). **Conclusion:** Based on the obtained results, it is speculated that changes of serum and cytosolic levels of Se, Zn and Cu traces in breast cancer patients could have important and biological roles in breast cancer progression.

Key Words: Breast Cancer, Zn, Cu selenium, and tumor cytosol

زمینه و هدف: سرطان پستان شایعترین نوع سرطان در زنان است. هدف از این مطالعه مقایسه سطوح سرمی و سیتوزولی روی، مس و سلنیوم بیماران مبتلا به سرطان پستان با افراد کنترل می باشد. **روشها:** در این مطالعه مقطعی تعداد ۵۰ بیمار مبتلا به سرطان پستان و ۵۰ فرد کنترل بررسی شدند. نمونه های بافتی از ۳۲ زن مبتلاء به سرطان پستان و ۲۴ فرد کنترل تهیه گردید. سطوح سرمی و سیتوزولی مس و روی و سلنیوم به روش اسپکتروفتومتری جذب اتمی با کوره گرافیتی اندازه گیری شدند. **نتایج:** میانگین سطوح سرمی روی، مس و سلنیوم بیماران مبتلا به سرطان پستان به ترتیب 0.969 ± 0.19 ، 1.47 ± 0.48 و 60.04 ± 23.38 mg/L و میانگین سطوح سرمی روی، مس و سلنیوم افراد کنترل به ترتیب 1.07 ± 0.35 ، 1.09 ± 0.20 و 92.42 ± 18.70 μ g/L بود. تفاوت معنی داری در میانگین سطوح سرمی روی دو گروه از نظر آماری معنی دار نبود اما اختلاف میانگین مس دو گروه از نظر آماری معنی داری بوده است ($P < 0.002$). نسبت مس به روی در گروه بیماران 1.52 و در گروه کنترل 1.12 بود و اختلاف این دو نسبت بین دو گروه از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.001$). میانگین سطوح سلنیوم بیماران مبتلا به سرطان پستان (92.42 ± 18.7 μ g/L) و افراد کنترل (60.30 ± 23.38 μ g/L) اختلاف معنی داری بود ($P < 0.001$). میانگین سطوح سیتوزولی روی بیماران و افراد کنترل به ترتیب 66.75 ± 72.5 و 28.29 ± 3.84 μ g/g و این اختلاف از نظر آماری معنی داری بود ($P < 0.006$). میانگین سطوح سیتوزولی مس بیماران (28.29 ± 3.8 μ g/gr) و افراد کنترل (21.02 ± 6.08) اختلاف معنی داری بود ($P < 0.002$). نسبت مس به روی در بیماران 0.42 و در افراد کنترل 0.79 بود و این اختلاف از نظر آماری معنی داری بود ($P < 0.000$). علاوه بر این، تفاوت معنی داری در سطوح سیتوزولی سلنیوم بیماران (1.01 ± 0.42 μ g/gr) و افراد کنترل (0.51 ± 0.22 μ g/gr) معنی داری بود ($P < 0.01$). **نتیجه گیری:** تغییرات سطوح سرمی و سیتوزولی مس، روی و سلنیوم بیماران مبتلا به سرطان پستان احتمالاً نشان دهنده نقش بیولوژیکی و مهم این عناصر در پیشرفت سرطان پستان است.

واژه های کلیدی: سرطان پستان، روی، مس، سلنیوم، سیتوزول بافت تومور.

*Corresponding Author: Dr. Nosratollah Zarghami, Associate Professor, Drug Applied Research Center, Tabriz University of Medical Sciences, Tel: 0411- 3363234; Fax: 0411- 3363231
E-mail: Zarghami@tbzmed.ac.ir

*سویسنده مسئول: دکتر نصرت اله ضرغامی، دانشیار، مرکز تحقیقات کاربردی داروئی و دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تلفن: ۰۴۱۱ - ۳۳۶۳۲۳۴ - نمابر: ۰۴۱۱ - ۳۳۶۳۲۳۱

۱- مقدمه

سرطان پستان شایعترین نوع سرطان در زنان است (۱). برای شروع و پیشرفت تومورهای پستان ترکیبی از عوامل داخلی و خارجی نقش دارند که از جمله این عوامل می توان به عناصر کمیاب اشاره کرد (۱). با توجه به نقش تغذیه ای عناصر کمیاب به ویژه روی و مس و ارتباط مستقیم آن با ایجاد سرطان، مطالعات زیادی درباره نحوه ایجاد تومور و یا محدود کردن تومور توسط این عناصر انجام شده است (۲ و ۱). روی یکی از مهمترین این عناصر است که در ۳۰۰ نوع متالوآنزیم نقش دارد (۱). روی نه تنها در عمل و ساختمان آنزیمها نقش دارد، بلکه به عنوان آنتی اکسیدان در پروتئین متالوتیونین ها هم محسوب می شود (۴ و ۳). هم چنین روی به عنوان قسمتی از قطعه انگشت روی^۱ درگیرنده های هورمونی و در پروتئین APAI^۲ و دیگر اشکال پروتئینی در تنظیم بیان ژنی نقش دارد (۵ و ۳). قطعه انگشت روی با اتصال به قسمتی از DNA باعث کاهش بیان ژن تلومراز (آنزیمی که باعث نامیرایی سلول های سرطانی می شود) می گردد (۶ و ۲، ۵). روی سبب آزاد شدن سیتوکروم C از میتوکندری سلول ها و به دنبال آن فعال شدن آنزیم هایی به نام کاسپاز می شود و در نهایت از این طریق سبب مرگ برنامه ریزی شده سلول (آپوپتوز) میشود (۶ و ۵). براینده اعمال سلولی روی کاهش تعداد سلولهای تومور و کاهش حجم تومور است (۸). مس دیگر عنصر کمیاب است که یکی از اجزای حداقل ۹ فاکتور رشد به ویژه فاکتور رشد اندوتلیال رگی^۳ است. این فاکتور رشد همراه با افزایش سطوح سرمی مس در شروع، پیشرفت تومور و متاستاز از طریق آنژیوژنز (ایجاد رگهای جدید) نقش دارد (۷ و ۸). از طرفی به دلیل رقابت زیاد بین مس و روی برای ورود به درون سلول ها نسبت مس به روی سرم اهمیت زیادی دارد (۷، ۸، ۹ و ۱۰).

یافته های حاصل از پژوهش هایی که توسط Piccinini صورت گرفت نشان داد که غلظت روی در افراد مبتلا به سرطان پستان نسبت به گروه کنترل افزایش می یابد. و برخلاف مطالعات دیگر نتیجه گرفت که نسبت Cu/Zn در افراد مبتلا به سرطان پستان دچار تغییر می شود. همچنین در این مطالعه سطح سرمی مس نسبت به گروه کنترل افزایش داشت (۹). سلینیوم کوفاکتور مهم برای دو آنزیم تئوردوکسین ردوکتاز و گلوکاتیون پراکسیداز است که به عنوان آنتی اکسیدان در بدن نقش مهمی در کاهش ابتلا به سرطان دارد (۱۱). همچنین مطالعات روی بافتهای سرطان پستان و کلورکتال نشان داد که کاهش سطح سلینیوم با افزایش میزان فعالیت آنزیم تلومراز همراه بوده است

(۱۲ و ۱۰) و سبب افزایش فرآیند آپوپتوز در بافت ها میشود. (۱۱). لذا با توجه به نتایج ضد و نقیض در مطالعات انجام یافته، هدف از مطالعه حاضر غلظت های روی، مس و سلینیوم سرم و سیتوزول بافت تومور بیماران مبتلا به سرطان پستان و افراد کنترل می باشد.

۲- مواد و روش ها

در این مطالعه ۵۰ زن مبتلا به سرطان پستان با تأیید پاتولوژی و با میانگین سنی ۵۰-۳۰ و ۵۰ فرد (افراد) که برای جراحی پلاستیک مراجعه می کردند یا افرادی که فیبروآدنومای پستان داشتند) با میانگین سنی مشابه گروه بیماران به عنوان گروه کنترل انتخاب شدند. پروتکل این مطالعه با تأیید کمیته اخلاق پژوهش بیمارستان امام واخذ رضایت از تمام بیماران انجام گردید. برای مطالعه ۵ میلی لیتر خون از بیماران مذکور و افراد کنترل گرفته شد. خون گرفته شده، بلافاصله به آزمایشگاه آورده شد و به وسیله سانتریفیوژ با دور ۳۰۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد سرم آن جدا شده و در ۸۰- درجه سانتی گراد فریز شد، تا بعد از جمع آوری همه نمونه ها، اندازه گیری انجام شود. جهت حذف عناصر فلزی مداخله گر عمل شستشو روی تمام نمونه ها انجام گرفت. بعد از جمع آوری نمونه ها، عمل آماده سازی نمونه ها برای اندازه گیری روی، مس و سلینیوم سرم انجام شد (۱۲).

۱-۲: اندازه گیری روی و مس سرم

ابتدا تمام نمونه های سرم با آب دیونیزه به نسبت ۱ به ۵ رقیق گردیدند. جهت هضم یون های فلزی موجود در نمونه ها، ۱۰۰ میکرولیتر اسید نیتریک (۱۰٪) به ۵۰ میکرولیتر از نمونه رقیق شده اضافه گردید. سپس برای اندازه گیری مقدار عنصر روی و مس موجود در سرم از دستگاه Atomic absorption spectrophotometry: AA 6300G, Shimadzu استفاده شده است. اساس این دستگاه، تحریک یون های فلزات مس و روی به وسیله جریان مصرفی ۱۰ mA است که باعث تحریک و ساطع شدن یکسری طیف هایی مرئی و UV می شود که طول موج نشر برای مس ۳۲۴/۷ nm و برای روی ۲۱۳/۹ nm است (۱۲).

¹ Motif Zinc Finger

² Another Partner ARF-1

³ Vessels Endothelial Growth Factor

۲-۲: اندازه گیری سلنیوم سرم

۲-۲-۱: وسایل مورد نیاز

دستگاه اسپکتروفتومتر جذب اتمی (AA 6300G, Shimadzu, Japan) با اتمایزر کوره گرافیتی (GFA-EX7i) و لامپ سلنیوم (Hamamatsu Photonics, K.K., Japan) با طول موج نشر ۱۹۶ nm و جریان مصرفی ۲۳ mA و پهنای شکاف ۰/۷ nm همراه با کوره گرافیتی پیرولیتیک سکودار برای اندازه گیری مقدار سلنیوم موجود در سرم خون استفاده شده است (۱۲).

جهت حذف کاتیونها، تمام وسایل و ظروف پلاستیکی و شیشه ای در اسید نیتریک ۱۰ درصد قرار داده و سه بار با آب مقطر شستشو داده شدند.

۲-۳: روش اندازه گیری سلنیوم

ابتدا ۵۰ میکرولیتر نمونه را با احتیاط و بدون تماس سر سمپلر با جداره ها در ته لوله های پیچ دار می ریزیم. برای هضم یون های فلزی مداخله گر موجود در نمونه های فوق، ۱۰۰ میکرولیتر اسید نیتریک (۰/۶۵٪) و ۱۰۰ میکرولیتر H_2O_2 اضافه گردید. جهت مقایسه مقدار سلنیوم موجود در هر نمونه، به نمونه مشابه دیگر مقدار ۱۰ میکرولیتر از استاندارد سلنیوم ۵۰۰ میکروگرم در لیتر اضافه گردید که به این ترتیب غلظت استاندارد اضافه شده برابر با ۱۰۰ میکروگرم در لیتر خواهد بود.

جهت تکمیل عملیات هضم یون های مداخله گر، لوله های آزمایش حدود ۲ ساعت داخل آب مقطر با دمای جوش قرار داده شدند. پس از این عمل، نمونه های به دمای محیط رسیده و سپس ۴/۵ میلی لیتر آب دیونیزه به نمونه های فوق اضافه گردید.

جهت جدا سازی سلنیوم موجود در نمونه های هضم ورقیق شده به روش میکرو استخراج مایع-مایع پخش، مخلوط استخراج کننده-پخش کننده به شرح زیر آماده گردید:

ابتدا ۲۵ میلی لیتر اتانول به عنوان فاز پخش کننده درون بالن ژورته ریخته و سپس ۰/۰۰۵g آمونیوم پیرولیدین دی تیوکاربامات (APDC) به عنوان عامل کمپلکس کننده به آن اضافه گردید. سپس ۱/۷۵ میلی لیتر تترا کلرید کربن به عنوان استخراج کننده اضافه شده و با اتانول به حجم رسانده شد. ۵۰۰ میکرو لیتر از مخلوط تهیه شده توسط سرنگ شیشه ای با سرعت درون نمونه های هضم و رقیق شده، تزریق گردید. محلول هضم و رقیق شده به علت ایجاد قطرات ریز تترا کلرید کربن در سراسر مخلوط پخش و به حالت کدر درمی آید. سلنیوم موجود در محیط به سبب ایجاد کمپلکس آب گریز با APDC به درون قطرات ریز تترا کلرید کربن نفوذ و استخراج گردید.

پس از این مرحله برای ته نشین شدن فاز استخراجی تترا کلرید کربن، لوله های آزمایش به مدت دو دقیقه با سرعت ۵۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شد. حجم تقریبی فاز استخراجی ته نشین شده تترا کلرید کربن حدود ۲۵ میکرولیتر است که در انتهای لوله مخروطی جمع می گردد.

۲-۴: اندازه گیری غلظت سلنیوم استخراجی با GF-AAS

برای اندازه گیری غلظت سلنیوم استخراجی از دستگاه اسپکتروفتومتر جذب اتمی با کوره گرافیتی سکودار با اصلاحگر جذب زمینه ای لامپ دوتریوم استفاده گردیده است که لامپ دوتریوم سبب حذف جذب زمینه ناشی از نمکهای مختلف موجود در سرم از جمله فسفات می شود. در این روش، ۲۰ میکرو لیتر از فاز استخراجی ته نشین شده تترا کلرید کربن بوسیله سمپلر به داخل کوره سکودار تزریق گردید. غلظت سلنیوم موجود در نمونه ها با مقایسه سیگنال های حاصل از جذب اتم های سلنیوم موجود در نمونه هایی که استاندارد اضافه نشده اضافه شده محاسبه گردید. از آنجایی که ترکیبات سلنیوم به شدت در داخل کوره گرافیتی در مراحل مختلف خشک کردن و خاکستر سازی تبخیر می شود، برای اجتناب از این موضوع از اصلاح گر استفاده شد. جهت اصلاح از محلول ۱۰۰۰ ppm ایریدیوم (Ir) و برنامه دمایی مناسب که در جدول زیر آمده، استفاده گردید (۱۳).

۲-۵: اندازه گیری روی، مس و سلنیوم بافت

نمونه ها در دو گروه بیمار و کنترل دسته بندی شدند. نمونه های بیمار شامل ۵۰ بیمار مبتلاء به سرطان پستان (آدنوکارسینوم، لوبولار کارسینوم، داکتال کارسینوما) با درجات مختلف) و نمونه های کنترل ۵۰ فرد با (فیبرو آدنوما، فیروکیستیک، آسبه) بودند.

۲-۶: خرد کردن بافت

وسایل و مواد مورد نیاز جهت خرد کردن بافت عبارتند بودند از یخ خشک، متال، ازت مایع، تیغ بیستوری، پنس و غیره. برای انجام آزمایش ابتدا متال را در داخل ظرف حاوی یخ خشک قرار می دهیم سپس مقداری از بافت را برش داده در داخل متال قرار می دهیم و مقداری ازت مایع روی بافت می ریزیم و با استفاده از دستگاه Tissue hammering خرد می کنیم و پودر حاصله را در داخل اپندروف می ریزیم و در ۸۰- قرار می دهیم تا بعدا تومور سیتوزول آن را استخراج کنیم. برای کلیه نمونه های بافتی این عمل را انجام می دهیم (۱۴).

۷-۲: استخراج سیتوزول جهت اندازه گیری روی،

مس و سلنیوم

۷-۲-۱: مواد لازم

جهت استخراج سیتوزول برای اندازه گیری روی، مس و سلنیوم مواد نظیر سدیم آزاید (Sodium Azide)، تریس (Tris)، سدیم کلراید (Na Cl)، ای دی تی ای (EDTA)، فنیل متیل سولفونیل فلوراید (PMSF) و تریتون ایکس ۱۰۰ (Triton - X100) نیاز است.

روش کار: ابتدا ۱۰۰ میلی لیتر بافر لیز کننده با $pH = 7.5$ شامل سدیم آزاید (۱۰ میلی مولار)، تریس (۵۰ میلی مولار)، سدیم کلراید (۱۰۰ میلی مولار)، ای دی تی ای (۱۰ میلی مولار)، فنیل متیل سولفونیل فلوراید (۱۰۰ میلی مولار)، تریتون ایکس ۱۰۰ (۱٪) را تهیه و با آب مقطر استریل به حجم ۱۰۰ میلی لیتر می رسانیم. سپس یک میلی لیتر بافر به ۲۰۰ میلی گرم از بافت پودر شده اضافه و روی روتاتور به مدت ۳ ساعت در دمای ۴ درجه سانتیگراد قرار می دهیم. بعد به مدت ۱۰ دقیقه با دور ۱۰۰۰۰ در دمای ۴ درجه سانتیگراد سانتریفوژ و فاز رویی را که همان سیتوزول است به میکروتیوب استریل انتقال می دهیم. سپس با روش فوق هر سه عنصر مذکور اندازه گیری شدند (۱۵).

۸-۲: آنالیز آماری

تمام مقادیر کمی در این مطالعه به صورت $mean \pm SD$ گزارش گردیدند. جهت مقایسه معنی دار بودن اختلاف میانگین عناصر اندازه گیری شده در گروه بیمار و گروه کنترل آزمون t مستقل استفاده گردید. بررسی آماری داده های حاصل با استفاده از نسخه شماره ۱۴ نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند. در این مطالعه P کمتر از ۰/۰۵ معنی دار تلقی گردید.

۳- نتایج

همانطور که در جدول شماره ۱ مشاهده می شود، میانگین سطوح سرمی روی و مس بیماران مبتلا به سرطان پستان به ترتیب 0.97 ± 0.19 ، 0.48 ± 0.17 میلی گرم در لیتر و مقدار سلنیوم 23.38 ± 6.03 میکروگرم در لیتر بود. از طرفی میانگین سطوح سرمی روی، مس و سلنیوم افراد سالم به ترتیب 1.07 ± 0.35 ، 1.09 ± 0.20 میلی گرم در لیتر و 18.70 ± 4.2 میکروگرم در لیتر بود. اختلاف میانگین سطوح سرمی روی بیماران و افراد کنترل از نظر آماری معنی داری نبود، اما اختلاف میانگین سطوح سرمی مس بیماران و افراد کنترل از نظر آماری معنی داری بود ($P < 0.002$).

همچنین با مشاهده جدول شماره ۱ نسبت مس به روی در گروه بیمار $1/52$ و در گروه کنترل $1/12$ بود و اختلاف فوق بین دو گروه از نظر آماری معنی داری بود ($P < 0.001$). هم چنین اختلاف معنی داری از نظر آماری بین سطوح سرمی سلنیوم بیماران مبتلا به سرطان پستان و افراد کنترل وجود داشت ($P < 0.001$). از طرفی با مشاهده جدول شماره ۲، مقدار سطوح سیتوزولی روی گروه بیمار و گروه کنترل به ترتیب 66.75 ± 7.5 و 26.7 ± 2.8 میکروگرم در هر گرم از بافت بوده است و اختلاف فوق از نظر آماری معنی داری بود ($P < 0.006$). سطوح سیتوزولی مس در بیماران و افراد کنترل به ترتیب 28.29 ± 3.84 و 21.02 ± 6.08 میکروگرم در هر گرم از بافت بوده است که از نظر آماری این اختلاف معنی داری بود ($P < 0.0001$). نسبت مس سیتوزولی به روی سیتوزولی در گروه بیمار 0.42 و در گروه کنترل 0.79 بود و اختلاف فوق بین دو گروه از نظر آماری معنی داری بوده است ($P < 0.001$). همچنین، سطوح سیتوزولی سلنیوم در بیماران و افراد کنترل به ترتیب 1.01 ± 0.42 و 0.51 ± 0.22 میکروگرم در گرم از بافت بوده است که از نظر آماری اختلاف فوق معنی دار بود ($P < 0.01$).

جدول شماره ۱ - برنامه دمایی کوره گرافیتی جهت اصلاح سطح کوره با ایریدیوم

Step	Temperature (°C)	Ramp Time (s)	Hold Time (s)	Argon Flow Rate (ml/min ¹)
1	110	1	40	250
2	130	20	50	250
3	1200	20	30	250
4	2000	1	5	250

جدول شماره ۲ - برنامه کاری کوره برای اندازه گیری سلینیوم پس از بهینه سازی

Step	Temperature (°C)	Ramp Time (s)	Hold Time (s)	Argon Flow Rate (ml/min ⁻¹)
1	80	5	10	250
2	1000	5	4	250
3	2050	°	4	4
4	2250	°	2	1000

جدول شماره ۳ - سطح سرمی روی، مس و سلینیوم و نسبت سطح سرمی مس به روی بیماران مبتلا به سرطان پستان و افراد کنترل

P value	انحراف معیار ± میانگین	متغیرها
		کنترل (n=۵۰)
NS	۰/۹۷±۰/۱۹	روی (میلی گرم در لیتر)
۰/۰۰۲	۱/۴۷±۰/۴۷	مس (میلی گرم در لیتر)
۰/۰۰۰	۱/۵۲	نسبت سطح سرمی مس به روی
۰/۰۱	۶۰/۰۳±۲۳/۳۸	سلینیوم (میکروگرم در لیتر)

NS: Not Significant

جدول شماره ۴ - مقایسه سطح سیتوزولی روی، مس و سلینیوم و نسبت سطح سیتوزولی مس به روی در بافت تومور بیماران مبتلا به سرطان پستان و افراد کنترل

P value	انحراف معیار ± میانگین	متغیرها
		کنترل (n=۲۴)
۰/۰۰۶	۶۶/۷۵±۷۲/۵	روی (میکروگرم در گرم)
۰/۰۰۲	۲۸/۲۹±۳/۸	مس (میکروگرم در گرم)
۰/۰۰۰	۰/۴۲	نسبت سطح سیتوزولی مس به روی
۰/۰۱	۱/۰۵	سلینیوم (میکروگرم در گرم)

۴- بحث

سرمی روی در افراد مبتلا به سرطان پستان بطور معنی داری کاهش می یابد (۱۸). در مطالعه ما مشاهده گردید که سطوح سرمی مس افراد مبتلا به سرطان پستان نسبت به افراد کنترل بطور معنی داری افزایش می یابد ($P < 0/001$). این یافته هماهنگ با یافته هایی است که توسط Nelson RL و همکاران در شهر مکزیک و هم چنین Psathakis D و همکاران در شانگهای چین بدست آمده است (۲۰ و ۱۹). مس کوفاکتور معمول حداقل ۳۰ آنزیم می باشد و ممکن است به عنوان کاتالیزست در تشکیل گونه های واکنشگر

مطالعات متعدد نشان داده اند که سطوح سرمی روی و مس بیماران مبتلا به سرطان پستان دچار تغییر می شود (۱۷). در مطالعه حاضر، مشاهده گردید که اختلاف میانگین سطوح سرمی روی افراد مبتلا به سرطان پستان و افراد کنترل از نظر آماری معنی داری نبوده است ($P = 0/119$)، این نتیجه هماهنگ با یافته های Yeou-Lih Huang در کشور تایوان و Piccinni در مودنای ایتالیا است (۱۷ و ۹). بر خلاف نتایج فوق Kuo HW و همکاران در مطالعه ای نشان داد که سطوح

اکسیژن (ROS) و پراکسیداسیون لیپیدهای غشای نقش داشته باشد (۲۱ و ۱۷، ۸). سوپراکسید دیسموتاز موجود در سیتوپلاسم سلول های یوکاریوت، آنزیم آنتی اکسیدانی است که در جایگاه فعال آن روی و مس وجود دارد (۸). هم چنین مس در ساختار شیمیایی آنزیم های تولیدکننده کاتیکول آمین ها و ATP نقش دارد (۲۱). در مورد نقش فلزاتی مانند مس و روی و نسبت این دو عنصر در ارتباط با شروع و پیشرفت تومور بررسی های زیادی شده است. از طرفی تحقیقات مختلف نشان داده اند که نسبت مس به روی نیز دارای اهمیت است. در مطالعه ما مشاهده گردید که افزایش نسبت مس به روی سرم از نظر آماری معنی داری بوده است ($P < 0/001$). این نتایج تایید کننده یافته های پژوهش هایی است که توسط Nelson RL و همکاران در شهر مکزیکو وهم چنین Psathakis D همکاران در شانگهای چین انجام شده است (۲۰ و ۱۹). این پدیده نشان می دهد که افزایش مس و یا افزایش نسبت مس به روی همراه با افزایش مالون دی آلدئید سبب افزایش پراکسیداسیون لیپیدی، تخریب سیستم آنتی اکسیدانی و تولید رادیکال های هیدروکسیل می شود. که این به نوبه خود با حمله به DNA سبب ایجاد موتاسیون و در نهایت منجر به سرطان می شود (۲۵ و ۲۴، ۲۳، ۲۲، ۸). از طرفی کاهش روی مانع از رقابت مناسب با ورود مس به درون بافت ها می شود، این شرایط زمینه را برای ورود هرچه بیشتر مس به درون بافت ها مساعدتر می کند (۲۶ و ۷). مس یکی از عوامل مهم رشد بافت ها خصوصا زمانی که رشد بافت حدود ۲ میلی متر باشد، در نظر گرفته می شود (۲۶ و ۷) چرا که در این زمان تغذیه و خون رسانی دچار اختلال می شود. بنابراین جهت رفع نیازمندی های سلول به غذا و اکسیژن، باید رگ های جدید به وجود آید، برای این فرایند فاکتورهای رشد به ویژه فاکتور رشد اندوتلیالی رگی (VEGF، TNF- α ، bFGF و اینترلوکین-۱) مورد نیاز است. افزایش یون مس از طریق افزایش تشکیل رگ های جدید در آغازو متاستاز تومور نقش دارد. مس به عنوان یکی از اجزاء حداقل ۹ فاکتور رشد، سهم عمده ای در تولید رگهای جدید دارد (۲۶ و ۲۵، ۷). بررسی های مختلف نشان دادند که با افزایش نسبت مس به روی ممکن است فرایند تولید رگ های جدید افزایش یابد (۲۶ و ۷). در مطالعه ما مشاهده گردید که اختلاف سطوح سرمی سلنیوم بین بیماران و افراد کنترل از نظر آماری معنی دار بوده است ($p < 0/0001$). این نتیجه نیز هم سو با مطالعه Ebert R. و همکاران و دیگر بررسی ها بوده است (۷ و ۵، ۴، ۳، ۱). سلنیوم جزء مهمی از دو آنزیم تئوردوکسین ردوکتاز و

گلوکوتایون پروکسیداز است. گلوکوتایون پراکسیداز جزو گروهی از سلنوپروتئین ها است که در تنظیم غلظت داخل سلولی هیدروپروکسیدها نقش دارد. هم چنین گلوکوتایون به عنوان آنتی اکسیدان نقش مهمی دارد. تئوردوکسین ردوکتاز دیگر آنزیم گروه سلنوپروتئین ها است که همراه با تئوردوکسین سیستم اکسیداسیون و احیاء را تشکیل می دهند که نقش های متعدد، از جمله اکسیداسیون و احیاء فاکتورهای نسخه برداری و تامین اکی والان های احیاء کننده برای سنتز دی اکی ریبونوکلوئیدهای DNA دارد. هماهنگ با کاهش سلنیوم سرم، کاهش تئوردوکسین ردوکتاز و خطر ایجاد سرطان مشاهده می شود (۲۷ و ۱۱). هم چنین Chen WX و همکاران در مطالعه ای روی رده سلولی سرطان ریه مشاهده کردند که تیمار سلول ها با دوز زیاد سلنیوم و مدت زمان طولانی از طریق کاهش فعالیت آنزیم تلومراز و کاهش رشد رده سلولی سرطان ریه، منجر به افزایش روند آپوپتوز قبل از پیک دیپلوئید سلول خواهد شد (۲۸). — برخلاف یافته های بالا Sanz Alaejos و همکاران در سال ۲۰۰۰ در مطالعه ای آینده نگر بیان کردند که اختلاف سطح سرمی سلنیوم افراد سرطانی نسبت به افراد کنترل از نظر آماری معنی دار نیست (۲۹). در مطالعه ما مشاهده گردید که افزایش سطوح سیتوزولی روی در افراد مبتلاء به سرطان پستان نسبت به افراد گروه کنترل از نظر آماری معنی داری بوده است ($P < 0/006$). این نتیجه هم سو با یافته های Inesco و همکاران در سال ۲۰۰۶ و هم چنین دیگر محققان می باشد که نشان دادند، سطوح روی در بافت افراد مبتلاء به سرطان پستان در مقایسه با گروه سالم افزایش معنی داری داشته است (۳۴-۳۰، ۱۸). دلیل افزایش سطوح سیتوزولی روی موجود در بافت پستان افراد مبتلاء به سرطان پستان می تواند مکانیسم دفاعی بدن جهت تامین روی لازم برای رشد و تکثیر سلولی باشد (۳۰). تاکنون مدرکی مبنی بر کاهش سطوح سیتوزولی روی موجود در بافت سرطان پستان وجود ندارد. ولی در بررسی که در سال ۲۰۰۵ توسط Gupta و دیگر محققین صورت گرفت، مشاهده گردید که میزان روی در سرطان کیسه صفرا کاهش معنی دار داشته است (۳۶ و ۳۵).

سطوح سیتوزولی سلنیوم در ۵۰ فرد مبتلاء به سرطان پستان در مقایسه با بافت گروه کنترل کاهش معنی داری داشته است (۳۸).

۵- نتیجه گیری

فقط میزان سطوح سیتوزولی روی بیماران مبتلاء به سرطان پستان در مقایسه با افراد گروه کنترل افزایش معنی داری داشته است. سطح سرمی و سیتوزولی مس بیماران در مقایسه با افراد گروه کنترل افزایش معنی داری داشته است. کاهش سلنیوم در سرم و افزایش سیتوزولی آن در افراد مبتلاء به سرطان پستان در مقایسه با افراد گروه کنترل معنی دار بوده است. بر اساس نتایج حاصل، می توان گفت که تغییرات غلظت های روی، مس و سلنیوم در سرم و سیتوزول بافت تومور بیماران مبتلاء به سرطان پستان احتمالاً می تواند نشان دهنده نقش مهم و بیولوژیک این عناصر در روند این نوع از سرطان باشد.

۶- تشکر و قدردانی

هزینه این طرح تحقیقاتی با شماره (۱۵۵/ک/ت) از طرف مرکز تحقیقات علوم تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی تبریز تامین گردیده است. نویسندگان مراتب تشکر را از همکاران محترم مرکز تحقیقات علوم تغذیه و آزمایشگاه رادیوفارماسی، مرکز تحقیقات کاربردی دارویی دانشگاه علوم پزشکی تبریز در زمان اجرای طرح ابراز می دارند.

هم چنین در مطالعه ما مشاهده گردید که میزبان سطوح سیتوزولی مس در افراد مبتلاء به سرطان پستان در مقایسه با افراد کنترل از نظر آماری افزایش معنی داری داشته است ($P < 0.0001$). این یافته نیز در راستای نتایج Geraki k در سال های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۴ و دیگر محققین بوده است (۳۶-۳۰). همان طور که در این فصل اشاره گردید سلولهای تومور برای رشد و تولید رگ های جدید نیاز بیشتری به مس دارند. برخلاف یافته های حاضر، Inesco و همکاران در مطالعه ای روی بافت سرطانی افراد مبتلاء به سرطان پستان، اختلاف معنی داری بین سطوح سیتوزولی مس بافت سرطانی و بافت غیر سرطانی مشاهده نکردند (۳۰). از طرف دیگر، در مطالعه ما مشاهده گردید که کاهش نسبت مس به روی سیتوزولی در افراد مبتلاء به سرطان پستان در مقایسه با افراد گروه کنترل از نظر آماری معنی داری بوده است ($P < 0.0001$). این نتیجه مشابه نتایج Inesco و دیگر محققین می باشد (۳۷ و ۳۰). اما در بسیاری از بررسی ها مشاهده شده است که نسبت مس به روی افزایش معنی داری دارد (۳۶-۳۱). همچنین، در این مطالعه مشاهده گردید که سطوح سیتوزولی سلنیوم در افراد مبتلاء به سرطان پستان در مقایسه با افراد گروه کنترل از نظر آماری افزایش معنی داری داشته است ($P < 0.0001$). مشابه چنین یافته های توسط Borella P. و Kuo HW. و دیگر محققین در بررسی های جداگانه ای بدست آمدند (۳۵، ۳۴، ۳۲، ۱۸). اما بر خلاف یافته حاضر، Sharma K. در مطالعه ای نشان داد که میزان

7- Reference

- Holcatova B. Environmental epidemiology of malignancies: The natural European perspective. *Cent.eur.J.publ.Hlt*, 1998, 6(1): 13-17.
- Prasad SA, Beck JW, Doerr DT, Shamsa FH, Penny HS, Marks SC et al. Nutritional and zinc status of head and neck cancer patients: An interpretive Review. *J American Collage Nutr*, 1998, 17(5): 409-418.
- Nemoto K, Kondo Y, Himeno S, Suzuki Y, Hara S, Akimoto M, et al. Modulation of Telomerase activity by zinc in human prostatic and renal cancer cells. *Biochem Pharma*, 2000, 59(4): 401-405.
- Powell RS. The antioxidant properties of Zinc. *J Nutr*, 2000, 130:1447-54.
- Benanti JA, Williams DK, Robinson KL, Ozer HL, Galloway DA. Induction of extracellular matrix-remodeling genes by the senescence-associated protein APA-1. *Mol Cell Biol*, 2002, 22(21):7385-97.
- Qiang Liu. Zinc Finger Proteins To Study Breast Cancer Angiogenesis: *Proc Natl Acad Sci U S A*, 1997, 94(11):525-30.
- Brewer JG. Copper Control as an Antiangiogenic Anticancer Therapy: Lessons from Treating Wilson S Disease. *Exp Biol Med Maywood*, 2001, 226(7):665-73.
- Kim SY, Kim JW, Ko YS, Koo JE, Chung HY, Lee-Kim YC. Changes in lipid peroxidation and antioxidant trace elements in serum of women with cervical intraepithelial neoplasia and invasive cancer. *Nutr Cancer*, 2003, 47(2):126-30
- Piccinini L, Borella P, Bargellini A, Medici CI, Zoboli A.. A Case -control study on selenium, zinc, and copper in plasma and hair of subjects affected by breast and lung cancer: *Biol Trace Element Res*, 1996, 51(1):23-30.
- Cavallo F, Gerber M, Marubini E, Richardson S, Barbieri A, Costa A, et al. Zinc and copper in breast cancer. A joint study in northern Italy and southern France. *Cancer*, 1991, 67(3):738-45.
- Karunasinghe N, Ferguson LR, Tuckey J, Masters J. Hemolysate thioredoxin reductase and glutathione peroxidase activities correlate with serum selenium in a group of New Zealand men at high prostate cancer risk. *J Nutr*, 2006, 136(8): 2232-5.

12. Brzóska MM, Moniuszko-Jakoniuk J, Jurczuk M, Gałazyn-Sidoreczuk M. Cadmium turnover and changes of zinc and copper body status of rats continuously exposed to cadmium and ethanol: *Alcohol Alcohol*, 2002, 37(3):213-21
13. Wang HC, Peng HW, Kuo MS. Determination of beryllium and selenium in human urine and of selenium in human serum by graphite-furnace atomic absorption spectrophotometry: *Anal Sci*, 2001, 17(4):527-32
14. Zarghami N, Grass L, Diamandis EP: Steroid hormone regulation of prostate specific antigen expression in breast cancer. *Br J Cancer*, 1997,75:579-588.
15. Holt SE, Norton JC, Wright WE, Shay WJ. Comparison of the telomeric repeat amplification protocol (TRAP) to the new TRAP-eze telomerase detection kit. *Methods in Cell Science*, 1996, 18: 237-248.
16. Wu T, Sempos CT, Freudenheim JL, Muti P, Smit E. Serum iron, copper and zinc concentrations and risk of cancer mortality in US adults: *Ann Epidemiol*, 2004, 14(3):195-201.
17. Yeou-Lih Huang Jenn-Yuan Snea Te-Hsien Lin. Association between Oxidative Stresses and Changes of Trace Elements in Patients with Breast. *Clinical Biochemistry*, 1999, 32 (issue 2):131-136
18. Kuo HW, Chen SF, Wu CC, Chen DR, Lee JH. Serum and tissue trace elements in patients with breast cancer in Taiwan: *Biol Trace Elem Res*, 2002, 89(1), 1-11.
19. Nelson RL, Davis FG, Sutter E, Kikendall JW, Sobin LH, Milner JA, et al. (). Serum selenium and colonic neoplastic risk, *Dis. Colon Rectum*, 1995, 38: 1306-1310.
20. Psathakis D, Wedemeyer N, Oevermann E, Mitsudomi T, Shirakusa T, Kodama Y. Blood selenium and glutathione peroxidase status in patients with colorectal cancer. *Dis Colon Rectma*, 1998,41: 328-335.
21. Silvia L, Anna M, Alessandra M, Medda, et al. Mechanism-based inactivators of plant copper/quinone containing amine oxidases. *Phytochemistry*, 2005, 1751-1758.
22. Haiying Wu and Luyi Yu .Clinical study on serum copper and zinc levels and copper/zinc ratio in malignant lymphoma. *Chinese J Cancer research*, 1989, 1: 50-53.
23. Celik HA, Aydin HH, Ozsaran A, Kilincsoy N, Batur Y, Ersoz B. Trace elements analysis of ascitic fluid in benign and malignant diseases: *Clin Biochem*, 2002, 35(6):477-81.
24. Wu T, Sempos CT, Freudenheim JL, Muti P, Smit E. Serum iron, copper and zinc concentrations and risk of cancer mortality in US adults: *Ann Epidemiol*, 2004, 14(3):195-201.
25. Nakayama A, Fukuda H, Ebara M, Hamasaki H, Nakajima K, Sakurai H. A new diagnostic method for chronic hepatitis, liver cirrhosis, and hepatocellular carcinoma based on serum metallothionein, copper, and zinc levels. *Biol Pharm Bull*, 2002, 25(4):426-31.
26. Rosas R, Poo JL, Montemayor A, Isoard F, Majluf A, Labardini J. Utility of the copper/zinc ratio in patients with lymphoma or acute or chronic leukemia. *Rev Invest Clin*, 1995,47(6):447-52.
27. Ebert R, Ulmer M, Zeck S, Meissner-Weigl J, Schneider D, et al. Selenium supplementation restores the antioxidative capacity and prevents cell damage in bone marrow stromal cells in vitro. *Stem Cells*, 2006, 24(5):1226-35. Epub 2006 Jan 19.
28. Chen HJ, Yu RA, Wu ZG, Xia T, Yang CF, Yang KD, et al. Effects of selenium on expression of TERT, c-Myc and p53 induced by cadmium in rat liver. *Zhonghua Lao Dong Wei Sheng Zhi Ye Bing Za Zhi*, 2006,Jan;24(1):35-8.
29. M. Sanz Alaejos, F. J. D'az Romero, and C. D'az Romero. Selenium and Cancer, *Some Nutritional Aspects. Nutrition*, 2000, 16: 376-383.
30. Ionescu JG, Novotny J, Stejskal V, Latsch A, Blaurock-Busch E, et al. Increased levels of transition metals in breast cancer tissue. *Neuro Endocrinol Lett*, 2006, 27 Suppl 1: 36-9.
31. Geraki K, Farquharson MJ, Bradley DA. Concentrations of Fe, Cu and Zn in breast tissue: a synchrotron XRF study. *Phys Med Biol*, 2002, 47(13):2327-39.
32. Geraki K, Farquharson MJ, Bradley DA. X-ray fluorescence and energy dispersive x-ray diffraction for the quantification of elemental concentrations in breast tissue. *Phys Med Biol*, 2004, 49(1): 99-110.
33. Borella P, Bargellini A, Caselgrandi E, Piccinini L. Observations on the use of plasma, hair and tissue to evaluate trace element status in cancer. *J Trace Elem Med Biol*, 1997, 11(3): 162-5.
34. Garg AN, Singh V, Weginwar RG, Sagdeo VN. An elemental correlation study in cancerous and normal breast tissue with successive clinical stages by neutron activation analysis. *Biol Trace Elem Res*, 1994, 46(3): 185-202.
35. Gupta S.K., Singh S.P, Shukla V.K. Copper, Zinc, and Cu/Zn Ratio in Carcinoma of the Gallbladder. *Journal of Surgical Oncology*, 2005, 91: 204-208.
36. Margalioth EJ, Schenker JG, Chevion M. Copper and zinc levels in normal and malignant tissues. *Cancer*.1983, 52(5): 868-72.
37. Sherif L. Rizk and Howard H. Sky-Peck. Comparison between Concentrations of Trace Elements in Normal and Neoplastic Human Breast Tissue. *Cancer research*, 1984, 44: 5390-5394.
38. Sharma K, Mittal DK, Kesarwani RC, Kamboj VP, Chowdhery. Diagnostic and prognostic significance of serum and tissue trace elements in breast malignancy. *Indian J Med Sci*, 1994, 48(10): 227-32.